

[Justitsministeren.]

ikke komme i Forhandling med hinanden, saaledes at vi kan undgaa den? I denne Forbindelse vil jeg sige, at det glædede mig overordentligt at høre det ærede 15de tingvalgte Medlems (Godskesen) Udtalelser. Jeg haaber altsaa, at naar det odieuse i dette Forslag er borte, nemlig at det gælder den nuværende Justitsminister, vil i alt Fald 3 af Partierne i Rigsdagen kunne komme til at diskutere denne Sag ærligt og redeligt.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) var efter min Mening meget højt oppe, ikke i sin reelle Bedømmelse af Lovforslaget, men i en agitatorisk Form, som jeg sjældent har hørt i Landstinget. Det ærede Medlem talte om, hvad Betolkningen troede, hvad den jævne Mand troede. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at hvis han vil hjælpe til at faa sin Presse til at skrive, hvordan Forholdet virkelig er, saa er der ikke et eneste Menneske i dette Land, som vil føle sig rystet. Hvis det ærede Medlem vil være med til at sige: Der er ikke Tale om, at den nuværende Justitsminister skal have dobbelt Gage — saaledes som jeg har set det i nogle Aviser —, saa længe han er Minister, dersom han vil være med til at lade sin Presse udbasune: Det, det drejer sig om, er ikke økonomisk Fordel for den nuværende Justitsminister, tværtimod, det bliver økonomisk Tilbagegang for ham — hvis han vil være med til det, saa tror jeg, man vil faa et langt bedre Indtryk af denne Sag. Derfor forekommer det mig ganske uretfærdigt, naar det ærede Medlem siger, at jeg har villet give Lovforslaget den Form, det har, for at give det Udseende af, at det ikke har personlig Interesse for mig, at det udelukkende er et Principsspørgsmaal. Det ærede Medlem kan da ikke have fulgt med i Folketingets Forhandlinger, for der fremhævede jeg udtrykkeligt, at det havde Interesse for den nuværende Justitsminister, ikke økonomisk Interesse, men Interesse paa mange andre Maader. Ikke desto mindre paastaar det ærede Medlem, at jeg har villet gøre det til et Lovforslag, der ikke havde nogen som helst Betydning for Justitsministeren. Men jeg har altsaa tværtimod sagt, at det har Betydning for den nuværende Justitsminister, og jeg har føjet til, at dette var kedeligt, for derved kom Principsspørgsmaalet til at træde i Baggrunden. Ogsaa det vil jeg bede det ærede Medlem om at gøre opmærksom paa ude omkring. Hvis det ærede Medlem vil læse Forhandlingen igennem, vil han se, at jeg udtalte, at der var personlige Interesser, men ikke økonomiske, og desuden var

der et Principsspørgsmaal, og det mener jeg, jeg har Lov til at sige. Jeg har oven i Købet udtalt det paa den kraftigste Maade i Folketinget, at naar det odieuse var faldet bort, at det var til Gavn for den nuværende Justitsminister, troede jeg, vi fra tre Partiers Side kunde komme til at forhandle om dette Spørgsmaal paa en langt mere rolig og saglig Maade.

Selv da det ærede Medlem stod her paa Talerstolen, kunde han ikke nægte sig den Fornøjelse at komme med noget, der var fuldkommen ukorrekt, nemlig at man henvendte sig til Landsretspræsidenten, og saa skulde denne svare: Nej, højtærede Minister, De kan ikke være baade Byretspræsident og Justitsminister. Det er der ikke Tale om, der er ikke Tale om at være begge Dele. Det er netop den Anskuelse, man har villet udbrede i Landet, og som det ærede Medlem nu gør sit til at faa frem her. Man har villet gøre det til, at jeg som Justitsminister ogsaa var Præsident i Byretten. Maa jeg, som jeg udtalte i Folketinget, gøre opmærksom paa, at jeg selvfølgelig overhovedet ikke griber ind i den dømmende Virksomhed i Byretten. At gribe ind i det økonomiske rundt omkring overfor Embedsmænd har jeg naturligvis Lov til ogsaa som Minister. Derfor tror jeg ikke, det ærede Medlem paa mine Vegne skal være angst for Befolkningens sunde Sans. Naar blot Befolkningen kan blive belært om, hvorledes det forholder sig, kan det ærede Medlem trygt overlade Resten til Befolkningens sunde Sans. Ved et Møde, som jeg har hørt refereret, blev ogsaa dette Forhold omtalt, og man var der dybt rystet over, at Justitsministeren skulde have dobbelt Gage. Da der saa blev gjort opmærksom paa, at det fik han ikke, han fik kun een Gage, spurgte en Mand ganske naturligt: Hvorfor er vi saa egentlig fornærmede?

Det ærede Medlem var inde paa, at naar Retsplejeudvalget har givet en Begrundelse, og Rigsdagen ikke er tilfreds med den, skulde man spørge Udvalget, om der ikke var en anden Begrundelse. Det synes jeg ikke Lovgivningsmagten kan gøre.

Jeg har nu udviklet mine Grunde, og jeg maa altsaa stadig hævde, at jeg har udtalt mig korrekt baade med Hensyn til mine egne Interesser og med Hensyn til det Principsspørgsmaal, der ligger bagved, et Principsspørgsmaal, som jeg efter de Udtalelser, der er faldet, baade fra det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds og fra det ærede 15de tingvalgte Medlem, tror, vi vil kunne drøfte langt mere sagligt, saa snart det